

GRABALUZ

DOLORS N. 13. D. 302. 303 Y 304. MEXICO, D. F.

24 de novembre de 1951

Estimats pares: ahir varem rebre la carta amb la participació de les "Noces d'Argent" de la Montserrat i d'en Manuel. Tots la vam trobar de molt bon gust i ens va agradar molt.

No sé res, encara, de l'"Antologia". Com que ignoro si es tracta de portar-me-la a casa o l'he d'anar a buscar, no sé què fer. Em costa una mica el decidir-me a anar a casa dels familiars del Dr. López Espinosa perquè la darrera entrevista amb ells (i la única fins ara) va ésser una mica penosa. De totes maneres, esperaré una mica més i hi aniré. Espero també, amb no menor impaciència, la resposta d'en Janés.

Nosaltres, gràcies a Déu, seguim bé. Ja tenim l'opinió dels avis respecte a la conveniència d'enviar en Raimon a l'escola i, com diu el pare, crec que la cosa ja està decidida: les senyores han guanyat i el Raimon anirà al "Liceo Franco-Mexicano" d'aquesta ciutat, si no hi ha contratemps de cap mena. Els cursos comencen pel febrer.

La notícia dels tràmits d'en Janés per a una nova publicació m'ha interessat molt i m'agradaria que reexís. Ens fa molta falta obtenir una continuïtat que ara està seriosament amenaçada. Espero que seguirà tenint-me al corrent d'aquest afer.

Aquí, hem acabat per no fer res. Totes les iniciatives s'han anat deixant i les publicacions de tota mena, després d'una vida migrada, han anat desapareixent. La gent s'ha anat estovant, ~~tan~~ qui més qui menys tothom es dedica a fer l'"americano" i, per més penós que sigui el confessar-ho, em fa

l'efecte que ja no representem res.

La revista del pare de la Rosa també està a punt de plegar. S'estan fent esforços de darrera hora per salvar-la, però no sé pas si ho aconseguiran. La seva editorial, ja fa molts mesos que no publica cap llibre en "vernáculo", com diuen els de "Destino". I el trist de tot això és que entre la nostra gent, cada dia hi ha més rics i persones amb grans possibilitats. Però el clima i l'abúlia general conviden a ajeure-s'hi.

Bé, no parlem de coses tristes. Els Jocs de Nova Iork han tingut un èxit remarcable i una gran divulgació. En Bartra, poeta premiat, va ésser convidat a traslladar-se a la gran ciutat nord-americana i va celebrar-se un àpat solemne a l'hotel "Waldorf-Astoria", a 10 dòlars el cobert. Universitaris americans, intel·lectuals i gent representativa, hi assistiren per a major relleu de l'acte.

Se m'han acabat les notícies, que per a una carta de "dissabte" estan força bé. ~~Acabo~~ Acabo per no retardar el curs d'aquesta lletra, i que no em passi com la setmana passada, que vaig endarrerir-me uns dies.

Una abraçada ben forta per vostès i el Joan. Records als oncles, als cosins i als amics. La Rosa no escriu perquè jo ho faig des del despatx.

el vostre

Pere